

РЕШЕНИЕ

№ 4580

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **12007** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Т. М., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. Д. срещу Решение № 3544 от 01.08.2024 г., постановено по АНД № 4020/2024 г. на Софийски районен съд, 15-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 11-01-909 2023/07.02.2024 г., издадено от Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г.) и Заповед № ЗМФ-454/21.06.2023 г. на министъра на финансите, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г.) в частта относно правното основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като е преквалифицирал същото от такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) в такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) вр. чл. 259 ЗОП (в редакцията, в сила от 16.02.2016 г.).

В жалбата са наведени подробни съображения за неправилност на атакуваното

съдебно решение, като постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. чл. 348, ал. 2 НПК. Изложени са доводи, че СРС е приложил неправилно разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. чл. 7, т. 1 ЗАНН като е изменил процесното НП чрез промяна на административнонаказателната разпоредба за ангажиране на отговорността на санкционираното лице, което противоречи на тълкуването, дадено в ТР № 8/16.09.2021 г. по тълк.д. № 1/2020 г. на ВАС на РБ – ОСС от I и II колегия на ВАС. Излага доводи, че А. М. не е субект на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 259 вр. чл. 247, ал. 1 ЗОП, тъй като към датата на издаване на НП – 23.01.2024 г., същият няма функциите на лице, на което са делегирани правомощия, поради което и не попада в кръга на субектите, на които може да бъде търсена административнонаказателна отговорност за нарушения на чл. 2, ал. 2 ЗОП. Аргументира и наличието на предпоставки за квалифициране на случая като маловажен. Моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се отмени НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът –директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ),се представлява от юрк. Г., която в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Представя писмени бележки, в които развива съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 3544 от 01.08.2024 г., постановено по АНД № 4020/2024 г. на Софийски районен съд, 15-ти състав, е изменено Наказателно постановление № 11-01-909 2023/07.02.2024 г., издадено от Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на А. Т. М., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г.) и Заповед № ЗМФ-454/21.06.2023 г. на министъра на финансите, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр.23 от 14.03.2020 г.) , в частта относно правното основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като е преквалифицирал същото от такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) в такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) вр. чл. 259 ЗОП (в редакцията, в сила от 16.02.2016 г.).

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че А. Т. М. е заемал длъжността „главен секретар“ в Министерство на младежта и спорта /ММС/ в периода от 26.05.2017 г. до 21.04.2021 г. Със заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, А. М., на основание чл. 7, ал. 1 ЗОП, бил определен да организира и възлага обществени поръчки, провеждани в

министерството, чрез приложимите процедури по чл. 18, ал. 1 ЗОП и чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица по реда на Глава XXVI от ЗОП.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 3 и чл. 5, ал. 1, т. 5 от Закона за държавната финансова инспекция, със заповед № ФК-10-259/24.03.2023 г., изменена със заповеди № ФК-10-358/09.05.2023 г. и № ФК-10-450/08.06.2023 г. на директора на АДФИ било възложено извършването на финансова инспекция на Министерство на младежта и спорта.

В хода на проверката било установено също така, че с Решение с изх. № РД-16-160/20.11.2020 г. (изпратено и публикувано в Регистъра на обществените поръчки, част от платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП, на 20.11.2020 г. с № F74049) А. Т. М. – главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на КрА. К. – министър на младежта и спорта, е открил процедура за възлагане на обществена поръчка с

предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с разширено изучаване на чужди езици "Д-р П. Б.", [населено място]", с прогнозна стойност 716 666,67 лв. без ДДС. Правното основание за откриване на процедурата бил чл. 178, ал. 1 от ЗОП, обектът на поръчката бил „строителство“ по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОП, а видът на процедурата - „публично състезание“, съгласно чл. 18, ал. 1, т. 12 от ЗОП.

С Решение № РД-16-193/14.12.2020 г. на А. Т. М. – главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на К. К. – министър на младежта и спорта, било обявено класирането на участниците в обществената поръчка, както следва:

1. първо място - ДЗЗД „Г.-П.“; 2. второ място - ДЗЗД „Спорт за П.“; 3. трето място - „Хоризонт-Иванов“ ЕООД; 4. четвърто място - „Пи Ем Пи П. Б.“ ДЗЗД.

За изпълнител на обществената поръчка бил определен класираният на първо място участник ДЗЗД „Г.-П.“ и били отстранени участниците „Унифактор“ ЕООД и „Никмар К.“, с посочени мотиви за това.

На 14.12.2020 г. Решение № РД-16-193/14.12.2020 г. било изпратено на участниците и е получено от тях чрез ЦАИС ЕОП, като на същата дата било публикувано в РОП и профила на купувача на Министерство на младежта и спорта, поддържан на ЦАИС ЕОП.

На 22.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта, представлявано от А. Т. М. — главен секретар на ММС и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта и ДЗЗД „Г.-П.“, представлявано от М. П. – представляващ ДЗЗД, бил сключен договор № 23-00- 114/22.12.2020 г. с предмет: „Извършване на строително-монтажни работи (СМР) на обект: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с разширено изучаване на чужди езици "Д-р П. Б.", [населено място]", подробно описани в Техническа спецификация - Приложение № 1, неразделна част от договора.

С оглед установеното проверяващите съобrazили, че съгласно чл. 112, ал. 6 от ЗОП, за възложителя била установена забрана да сключи договор в 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите участници, а именно в периода от 15.12.2020 г. до 28.12.2020 г. (включително), като 28.12.2020 г. (понеделник) е неприсъствен ден, съответно 14-дневният срок от уведомяването на заинтересованите участници,

определен по реда на чл. 112, ал. 6 от ЗОП, е изтекъл в първия присъствен ден – на 29.12.2020 г. (вторник), респективно договор № 23-00-114/22.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта и ДЗЗД „Г.-П.” бил сключен на 22.12.2020 г. – т.е. преди изтичането на 14-дневния срок от уведомяването на заинтересованите участници за Решение № РД-16- 193/14.12.2020 г., с което за изпълнител на поръчката е определен класираният на първо място участник ДЗЗД „Г.-П.”.

С оглед така констатираното нарушение А. Н. П., на длъжност главен финансов инспектор в АДФИ, съставила срещу А. Т. М. АУАН № 11-00-909/10.08.2023 г., в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ. бр. 23 от 14.03.2020 г.). АУАН бил съставен в присъствие на жалбоподателя и препис от същия му бил връчен на датата на съставянето му. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения срещу констатациите на така съставения АУАН.

Въз основа на АУАН № 11-00-909/10.08.2023г., в кръга на правомощията си, Директора на АДФИ издал атакуваното Наказателно постановление (НП) № 11-01-909 2023/07.02.2024 г., с което на А. Т. М. на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г.) и Заповед № ЗМФ-454/21.06.2023 г. на министъра на финансите, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр. 23 от 14.03.2020 г.).

От правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Приел е, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, като е налице пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Въззивният съд е приел за безспорно установено, че на 22.12.2020 г., в [населено място], в Министерство на младежта и спорта, [населено място], А. Т. М. – главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от Закона за обществените поръчки, съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на Кр. К. – министър на младежта и спорта, след проведена процедура „публично състезание“ за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с разширено изучаване на чужди езици "Д-р П. Б.", [населено място]”, е сключил договор № 23- 00-114/22.12.2020 г. с определения изпълнител ДЗЗД „Г.-П.”, преди изтичането на 14-дневния срок от уведомяването на заинтересованите участници за Решение № РД-16-193/14.12.2020 г. за

определяне на изпълнител, с което за изпълнител на обществената поръчка е определен класираният на първо място участник ДЗЗД „Г.-П.”.

Съдът е заключил, че А. Т. М. е нарушил разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ. бр. 23 от 14.03.2020 г.), респективно и административнонаказателната му отговорност е правилно ангажирана.

На следващо място, съдът е установил, че в наказателното постановление е допуснато процесуално нарушение, като не е посочена разпоредбата на чл. 259 ЗОП, която предвижда (в редакцията ѝ, в сила от 16.02.2016 г. и действаща към датата на нарушението), че в случаите по чл. 7, ал. 1 и 2 ЗОП наказанията по чл. 247 - 256 ЗОП се налагат на определеното длъжностно лице, поради което е счел, че са налице основанията на чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 1 ЗАНН за изменение на наказателното постановление чрез приложение на закон за същото наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението в частта, относно правното основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на въззивния жалбоподател, което бъде изменено от такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП в такова по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) вр. чл. 259 ЗОП (в редакцията ѝ, в сила от 16.02.2016 г.).

По тези съображения съдът е изменил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Нарушението е описано ясно, точно и конкретно.

Настоящата инстанция констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентните административни органи /чл. 261, ал. 1 и ал. 2 ЗОП/. Спазени са сроковете по чл. 261, ал. 1 ЗОП и чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

Съдът е разпитал актосъставителката и обосновано е кредитирал нейните показания.

Съдът е приел, че наказателното постановление е правилно от материалноправна гледна точка.

По отношение на доводите в касационната жалба, относно неправилна квалификация на административното нарушение по чл. 112, ал. 8 ЗОП, и по чл. 112 ал. 6 ЗОП, съдът счита същите са неоснователни и несъстоятелни.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП възложителят сключва договора в едномесечен срок след влизането в сила на решението за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това

решение, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за определяне на изпълнител.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 8 от ЗОП възложителят няма право да сключи договор с определения изпълнител преди влизането в сила на всички решения по процедурата, освен когато е допуснато предварително изпълнение или когато процедурата е открита на основание чл. 79, ал. 1, т. 4, чл. 138, ал. 1, чл. 164, ал. 1, т. 3 или 4, или чл. 182, ал. 1, т. 1.

Безспорно е по делото, че НО на касаторът е ангажирана за това, че е сключил договор с определения за изпълнител преди изтичане на четиринадесетдневен срок от уведомяване на заинтересованите кандидати за същото решение, поради което това нарушението правилно е квалифицирано като такова по чл. 112, ал. 6 ЗОП.

От анализът на горепосочените норми може да бъде направен извод, че възложителят не може да сключи договор с избрания изпълнител преди да са влезли в сила всички решения по процедурата, като договорът следва да се сключи в едномесечен срок след влизане в сила на решението за избор на изпълнител, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяване на заинтересованите участници за решението за избор на изпълнител. В случая е налице нарушение и на двете норми на чл. 6 и чл. 8 от чл. 112 от ЗОП, т.к. възложителят е сключил договор с избрания изпълнител преди влизане в сила на решенията по процедурата и преди изтичането на 14-дневен срок от уведомяване на заинтересованите участници за решението за избор на изпълнител. Следователно в случая касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 112, ал. 8 от ЗОП, която му забранява да сключи договор с определения изпълнител преди влизането в сила на всички решения по процедурата. Ето защо, когато е сключил договора с избрания за изпълнител, възложителят е нарушил и срока по чл. 112, ал. 6 ЗОП, и забраната по чл. 112, ал. 8 ЗОП, при спазване разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, за всяко от двете нарушения следва да му бъде наложено отделно административно наказание. На следващо място, неоснователно е оплакването, че касаторът М. не е субект на административно наказателна отговорност. Настоящият касационен състав приема, че безспорно касаторът в качеството си на главен секретар на ММС е и възложител по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта е осъществил състава на нарушение на чл. 112, ал. 6 и ал. 8 от ЗОП. Извода не се променя с измененията на чл. 259 от ЗОП /ред.ДВ.бр.88 от 2023г./ доколкото министърът е делегирал на касатора своите правомощия на възложител на обществени поръчки. В настоящия случай при издаване на наказателното постановление действително е допусната неточност, като не е направена връзка с разпоредбата на чл. 259 ЗОП. Тази неточност обаче не е от категорията на съществените, респ. не води до незаконосъобразност на санкционния акт само на това основание, тъй като не е ограничило правото на защита на нарушителя.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за неправилно приложение на чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 1 ЗАНН. На първо място следва да се отбележи, че обстоятелството, че визираната норма на чл. 259 ЗОП не е посочена в НП, не нарушава правото на защита на санкционираното лице, нито води до нарушение на материалния закон, доколкото санкционна се явява нормата на чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП, а в АУАН и НП изрично е посочено, че М. се явява длъжностно лице по чл. 7, ал. 1 ЗОП. Въпреки че допуснатата в НП неточност не е от категорията

на съществените, респ. не води до незаконосъобразност на санкционния акт само на това основание, СРС е отстранил порокът, като е изменил атакуваното НП в частта относно правното основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, като е направил връзка с разпоредбата на чл. 259 ЗОП, поради което настоящият съдебен състав приема, че с изменение на обжалваното НП и преквалифициране на санкционната норма по чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 ЗОП вр. чл. 259 ЗОП, въззивният съд не е допуснал нарушение на процесуалния и материалния закон.

По делото безспорно е установено, че с Решение № РД-16- 193/14.12.2020 г. за определяне на изпълнител А. М. - главен секретар на ММС, който се явява и възложител по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта е обявил класирането на участниците в процедурата, определил е изпълнителят на обществената поръчка.

Решението за определяне на изпълнител е било изпратено до 4-те участника в процедурата на 14.12.2020 г. чрез съобщение в сайта на АОП, от което се обосновава извод, че договорът за възлагане на обществена поръчка е могъл да се сключи най-рано на 30.12.2020 г., съответно при липса на жалба срещу решението за определяне на изпълнител. В тази връзка по делото са налице доказателства, че на 22.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта и ДЗЗД „Г.-П.” е бил сключен Договор за възлагане на обществена поръчка № 23-00-114/22.12.2020 г., което води до извод, че от обективна страна е доказано извършено нарушение по чл. 112, ал. 6 и ал. 8 от ЗОП на 22.12.2020 г., тъй като на тази дата е бил сключен договор за възлагане на обществена поръчка без да е изтекъл 14-дневният срок от уведомяването на 14.12.2020 г. на заинтересованите участници за Решение № РД-16- 193/14.12.2020 г., с което е бил определен изпълнителят на обществената поръчка и не е било влязло в сила същото решение.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на касатора за маловажност на нарушението. В тази връзка изцяло споделя изводите на СРС, мотивирали го да приеме, че в случая чл. 28 ЗАНН е неприложим. Отчитайки по-високата обществена опасност на този вид административни нарушения законодателят е определил както вида, така и размера на санкцията, която е съответна и на конкретната степен на обществена опасност на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. Въззивният съд е изложил подробни мотиви, към които на основание чл. 221, ал. 2 АПК настоящата инстанция препраща и които не следва да бъдат преповтаряни.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора неоснователна е претенцията на касатора за разноски за настоящата инстанция.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 100 лева, заплащането на което следва да се възложи в тежест на касатора.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3544 от 01.08.2024 г., постановено по АНД № 4020/2024 г. на Софийски районен съд, 15-ти състав.

ОСЪЖДА А. Т. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], с адрес [улица], вх. А, ет. 1, ап. 4 да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата в размер от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: